

”Indover til en nigger”

■ Gambianske Biri Biri var den første sorte fodboldspiller i Danmark

■ Han er siden kåret til årtusindets fodboldspiller i hjemlandet, hvor han har været viceborgmester i hovedstaden og ulønnet holdleder på landsholdet

På en glohed handelsgade tæt ved havnen i Banjul, Gambias sørgelige bud på en hovedstad, står han der pludselig. Med hånden strakt frem midt på trappen ind til den libanesiske skobutik ”One Plus One”, hvor han altid tilbringer lørdag formiddag i gode venners lag.

Smilets bredde indikerer, at vi burde være gamle venner. Men det er første gang, jeg ser ham, den nu 64-årige fodboldspiller, der satte farve på dansk fodbold i starten af 1970’erne, hvor han blev hentet til B.1901 af den legendariske klub- og landstræner Kurt ”Nikkela” Nielsen.

Selv om der er mere end 30 grader, byder Biri Biri på varm kaffe, der heldigvis suppleres med anekdoter ad libitum fra en tid, hvor professionel fodbold var purung. Ligesom han selv for øvrigt.

Mens vi taler, kommer der en militærperson ind i baglokalet og hilser på. Det knusende håndtryk tyder på, at han er højt oppe i hierarkiet. Stjernerne på skuldrene ligeledes. Biri Biri siger nærmest i en sidebemærkning, at det er en af landets øverste generaler.

Biri Biri har venner overalt. På gaden, i regeringen og altså også i militæret. Og alle vil gerne være venner med legenden, der på disse kanter er lige så populær, som Michael Laudrup er i Danmark.

I 25 år spillede Biri Biri på landsholdet. Han nåede så mange kam-

pe, at han ikke husker antallet. Han erindrer dog tydeligt, hvordan han endte i det kolde, våde land langt nordpå.

- B.1901 var på træningsophold i Gambia i 1972, hvor de spillede mod mit hold, Wallidan F.C. Selv om vi tabte 4-5, gjorde jeg opmærksom på mig selv med tre mål. Bagefter spillede jeg en kamp for B.1901’s hold mod et andet gambiansk hold. Her scorede jeg fire mål. Så spurgte Kurt Nielsen, om jeg ikke ville spille i Danmark. Resten er historie, fortæller Biri Biri, der boede hjemme hos Kurt Nielsen i Nykøbing Falster det første år i Danmark.

Alle arbejdede dengang

På de danske sydhavsøer blev han hurtigt en publikumsyndling, da han scorede i både kvart- og semifinalen i pokalturneringen i 1973 mod Esbjerg og AGE. Når han ikke trænede eller spillede kampe, arbejdede han i vaskerifdelingen på Nykøbing Falsters sygehus.

- Sådan var det dengang. Alle spillere arbejdede ved siden af. Jeg kan huske, at jeres landstræner Morten Olsen arbejdede i sin fars malerforretning i Vordingborg. Han var en meget determineret og dygtig spiller. Men alligevel tvunget til at arbejde ved siden af. Han forlod holdet en uge før pokalfinalen for at tage til Belgien. Selv fulgte jeg trop efter kort tid. Jeg røg til Sevilla dagen efter pokalfinalen i 1973, husker Biri

Biri, der stadig håber på en invitation fra Morten Olsen til at komme til landskamp i Parken.

Ingen racisme

En klassisk anekdote fra Biri Biris tid i Danmark handler om netop Morten Olsens hjørnespark. Når han gik til baglinjen og lagde an til indlæg, lød opfordringen fra tribunen: ”Indover til en nigger”. Et hovedstød blev dengang kaldt for en ”nikker”, hvilket unægtelig kunne lyde som det nedsættende engelske skældsord ”nigger”, der kommer af det latinske ord for sort, niger.

- Jeg ved godt, at sådan en bemærkning lyder meget racistisk i dag. Dengang grinte vi kun af det. Jeg blev faktisk budt velkommen af alle, jeg mødte, og oplevede aldrig diskrimination fra med- og modspillere eller fans. Måske syntes de, jeg var interessant med min hudfarve? Måske havde Kurt forberedt folk på min ankomst, gætter Biri Biri.

Han var med sikkerhed den eneste afrikanske spiller i dansk fodbold dengang. I dag er der mange spillere fra Afrika. Blandt andre de to gambianske landsholdspillere Ousman Jallow i Brøndby og Njogu Demba-Nyrén i OB.

De har gambiansk selskab i Danmark, hvor to af Biri Biris brødre i dag bor i København. Han talte så godt om Danmark, at de fulgte trop, blev dansk gift og blev hængende. Selv om de ikke oplever racisme på

”Jeg er jo muslim, så en rigtig mand skal have mindst to koner.

Biri Biri, tidligere fodboldspiller i blandt andet danske B.1901

egen krop, har de fortalt Biri Biri, at mentaliteten har ændret sig markant, siden han forlod landet for 27 år siden.

- Jeg håber, at det snart bliver bedre med racisme i den vestlige verden, hvor farvede mennesker og muslimer i særdeleshed er hårdt ramt indimellem. Valget af Obama som amerikansk præsident lover dog godt for fremtiden.

- Mit håb er, at han kan forandre verden til det bedre. Ikke fordi han er sort, men fordi jeg tror på, at han har de menneskelige egenskaber, der skal til for at gøre det til en bedre verden. Vi har brug for fred frem for krig, da der aldrig er nogen vindere i krig. Modsat på en fodboldbane, konstaterer fodboldspilleren, der ene frontløber har afgjort mange krige på grønsværer og i baggårde.

Biri Biri voksede op i Banjul som den ene af otte brødre i en muslimsk familie, hvor der blot var én søster. Han boede i et typisk ”compound”, hvor man bor med hele sin familie, der ofte tæller 25-30 personer med bedsteforældre, fætre, onkler, kusiner og nevøer.

Den yngste debutant

I sin barndom spillede han fodbold på gaden og i skoleturneringer. Han begyndte som 14-årig i sin første klub, der hed Black Star. Og det var præcis, hvad den unge boldfantast skulle blive. Allerede dagen efter sin debut blev han hevet op på førsteholdet. Året efter fik han landsholdsdebut som den yngste nogensinde, blot 16 år.

Da han var 22 år, kom han til prøvetræning i Derby County i England. I tre måneder kæmpede han for en kontrakt på mandskabet, der havde legendariske Brian Clough som manager.

- Jeg gjorde det faktisk godt. Og mine holdkammerater mente, jeg skulle blive. Min farve var dog et problem for træneren, så jeg blev sendt retur. Det er i hvert fald min